

Oponentský posudek na magisterskou diplomovou práci

Evgenie Vorobyevy „Semjon Bendickij a jeho vliv na klavírní pedagogiku Saratova“

Předložená diplomová práce přináší zajímavé informace o uměleckém a pedagogickém působení Semjona Bendického, významné osobnosti ruské klavírní školy, jejíž vliv se i v současnosti promítá v působení jeho následovníků na Saratovské státní akademii L. Sobinova, kde autorka studovala pět let u jeho žáka.

Ze 44 stran čtivého textu vyplývá, že byl Bendickij vysoce vzdělaným člověkem s ohromným rozhledem, který disponoval rozsáhlým repertoárem. K rozvíjení představivosti a asociativního myšlení u studentů Bendickij v průběhu své výuky uváděl příklady ze symfonické a operní literatury, srovnával hudební díla s díly literárními a s výtvarným uměním. Byl to všestranný hudebník, žák Nejgauzův, se kterým ho pojil blízký osobní vztah. Prof. Bendickij aplikoval tvořivě principy Nejgauzovy školy, které dále rozvíjel na koncertních pódii i jako pedagog na Saratovské státní akademii. Autorka si klade za cíl postihnout vliv Bendického na vývoj klavírního umění v saratovské oblasti a charakterizovat jeho pedagogické přístupy a přínos jeho působení. Nejen, že práce tento cíl naplnila, ale autorce se podařilo vytvořit ucelený obraz klavírního umělce a pedagoga, který má všeobecný přesah až do současnosti.

Po úvodu, kde se dozvídáme o důvodech volby tématu a vztahu diplomantky k legendárnímu saratovskému profesorovi, následuje kapitola věnovaná životu a osudovým setkáním Bendického. Stručně uvádí čtenáře do doby dětství a rodinných vztahů, mapuje jeho studium v Moskvě v letech 1927 až 1934, jeho působení ve Sverdlovsku a v Saratově. Zvláštní pozornost je věnována ovlivnění Bendického G. Nejgauzem, jehož odkaz dále tvořivě rozvíjel. Další kapitoly charakterizují uměleckou působnost Bendického a jeho vliv na prostředí, ve kterých působil, i jeho pedagogické postupy.

Velmi přínosnou a inspirativní součástí diplomové práce jsou zejména dvě kapitoly, šestá a sedmá. První z nich je nazvaná Ukázková hodina se Semjonem Bendickým, kde najdeme v sedmi zamyšleních a codě přímé citace pokynů Bendického k interpretaci Beethovenovy Sonáty op. 110. Druhou je kapitola věnovaná převzatým rysům Bendického pedagogiky, popsáným na příkladu výuky profesora A. E. Rykela, u něhož diplomantka studovala.

Jazyková stránka na několika místech prozrazuje ve větné stavbě okolnost, že práci psala studentka, jejímž rodným jazykem je ruština. Přesto musím konstatovat, že věnovala i této složce péči a práce má náležitou úpravu a respektuje citační normy. Oceňuji nejen velmi dobře zvolený, i co do proporcí, popis Bendického života a pedagogických principů a ideálů, ale i schopnost absolventky uvést výstižný příklad jeho přístupu k rozvíjení tvořivé interpretace studentů klavírní hry.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě s návrhem na hodnocení A.